

Ordningen vilde ogsaa bringe forskellige Uligheder for vedkommende Debitorer, idet det ingenlunde er givet, at en Husmand, der i Løbet af de første Aar ønskede at indfri sin Gæld, kunde faa disse Kasseobligationer til dermed at indfri den. Det er ingenlunde givet, at de i de første Aar blive udstedte, og ligeledes kunde det tænkes, at Finansministeren, selv om han straks er gaaet til Kreditforeningen og har faaet Kasseobligationerne udleverede, af Hensyn til Pengemarkedet, for at opnaa en god Kurs, først efter de 5 Aar, hvori Husmandsloven gælder, vilde realisere hele Beholdningen under ét. Den Husmand, der stod og vilde afbetale sit Laan, vilde da være afskaarne fra at benytte Kasseobligationerne thi enten eksisterede de ikke, eller ogsaa fandtes de ikke i Omsætning. Den, der derimod ventede i 6 Aar eller saa, vilde altsaa, saaledes som Ændringsforslaget nu foreligger, opnaa en Begunstigelse, som der i og for sig ingen Grund var til, og som alle øvrige Debitorer vilde være afskaarne fra. Den ærede Forslagsstiller berørte i øvrigt selv, da han omtalte sine egne Betæneligheder overfor dette Ændringsforslag, at en saadan Ordning, hvor man ikke blot faar Laanet fuldt ud kontant udbetalt, men tillige opnaar Mulighed for om kort Tid at kunne tage en Kurs-difference ind, vilde kunne give Anledning til en hel Spekulation.

Ændringsforslaget Nr. 4 til § 3, at der efter „Ansvarlighed“ skal indskydes „indbyrdes eller“, er en Rettelse, som synes mig overflødig. Der er i Lovforslaget fundet Grund til at udtale, at Husmændene ikke komme til at staa solidariske med de egentlige Kreditforeningsmedlemmer. Derimod det indbyrdes Forhold mellem Stats-husmændene, Landarbejderne, omtales i Landarbejderloven, og denne kender ikke til noget solidarisk Ansvar mellem disse indbyrdes. Og man vilde ikke kunne etablere noget saadant ved denne Lov; ved en Lov om nogle Statutændringer i Husmandskreditforeningerne vilde man ikke kunne foretage den væsentlige og betydningsfulde Ændring i Landarbejderloven, at paalægge Husmændene et solidarisk Ansvar. Det synes mig derfor ganske overflødig udtrykkeligt at udtale, at det gør man heller ikke.

Ændringsforslaget Nr. 5 er en Redaktionsændring, om hvilken man kunde sige: Ja, havde Loven været i et Udvalg, hvorfra andre Ændringsforslag vare fremkomne, kunde man jo meget vel gaa ind

derpaa; det er i og for sig ligegyldigt, om man siger, saaledes som Lovforslaget, at disse Kasseobligationer faa Statens Garanti, og at der tillægges dem de i Loven af 28. Maj 1880 ommeldte Begunstigelser med Hensyn til Stempel og Anbringelse af umyndiges Midler, eller om man, som den ærede Forslagsstiller vil have, indskyder, at der tillægges Foreningen denne Ret med Hensyn til disse Obligationer. Det er en Redaktionsændring, om hvilken man kan sige, at baade det ene og det andet Udtryk siger, hvad der ønskes, og at det ene Udtryk kan være lige saa godt som det andet.

Vi komme saa til det sidste Ændringsforslag under Nr. 6, der jo er en betydelig Realitetsændring. Jeg finder det ganske urigtigt at sætte Amortisationen af disse Kasseobligationer i Overensstemmelse med de Amortisationsregler, som gives for Husmændenes Vedkommende ved Loven af 22. April 1904. For denne særlige Afdeling under Husmandskreditforeningerne, for denne Hypotekafdeling under disse, gælder kun den Forpligtelse, som er anført i § 2, sidste Stykke, nemlig at der til ingen Tid maa cirkulere et større Beløb af disse Kasseobligationer mod Afdelingen end det Beløb, denne ejer i Panteobligationer. Om saa denne Overensstemmelse opnaas ved, at Afdelingen faar ny Panteobligationer, eller ved at den køber eller udtrækker ældre Kasseobligationer, er jo ganske ligegyldigt. Det samme gælder f. Eks. ogsaa med Hensyn til Landmandsbankens Hypotekafdeling, hvor man ved større ekstraordinære Indfrielser i en Serie overflytter ældre eller ny Panteobligationer til den for at dække det derved opstaaede tomme Rum. — Det vilde dernæst ogsaa være baade urigtigt og uheldigt for Statskassen og for Afdelingen at skabe Obligationer, der kun kunde amortiseres i Overensstemmelse med § 10 i Husmandsloven. Herefter skulde de altsaa være uamortisable først i 5 Aar og dernæst i den Tid, der medgaar til Amortisation af Husmands-laanets sidste $\frac{2}{5}$, saa først skulde disse Kasseobligationer kunne amortiseres. Jeg mener, at Statskassen maa have Adgang til at bringe disse Obligationer ud af Verden, f. Eks. hvis man om 5 Aar, naar den nugældende Lov er udløben, skulde foretrække en anden Ordning, det være sig ved at henvise Husmændene direkte til Husmandskreditforeningerne eller ved at omforme Statslaanefonden. Og Statskassen bør ikke være forpligtet til at slæbe rundt i 80—90 Aar med en saadan mindre Gæld